

Sygnatura akt VI Ka 695/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **23 października 2018** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Mika

Protokolant Natalia Skalik-Paś

przy udziale przedstawiciela Komendy Miejskiej Policji w G. mł. asp. R. W.

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2018 r.

sprawy **S. K. (K.)**, syna G. i J.

ur. (...) w C.

obwinionego z art. 92a kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 16 maja 2018 r. sygnatura akt III W 943/17

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 440 kpk w zw. z art. 109§2 kpw

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gliwicach.

Sygn. akt VI Ka 695/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 maja 2018 roku w sprawie o sygnaturze akt III W 943/17 Sąd Rejonowy w Gliwicach uznał obwinionego S. K. za winnego tego, że w dniu 11 czerwca 2017 roku o godzinie 10:00 w G. na ulicy (...), kierując samochodem marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) z prędkością 109 km/h nie stosował się do administracyjnego ograniczenia prędkości wynoszącej 70 km/h, to jest winnego popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 92a k.w. - i za to na podstawie art. 92a k.w. wymierzył mu karę grzywny w kwocie 400 złotych.

Apelację od wyroku wywiódł obwiniony, który zaskarżając orzeczenie w całości zarzucił:

1. błędy w ustaleniach faktycznych poprzez wybiórcze i niepełne uwzględnienie materiału dowodowego;
2. przekroczenie ram swobodnej oceny materiału dowodowego;
3. obrazę przepisów postępowania poprzez:

a) naruszenie dyspozycji art. 424 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 § 1 k.p.w. poprzez brak w uzasadnieniu wyroku logicznie umotywowanej przyczyny, dla której sąd przyznał walor wiarygodności jednym dowodom, a innym takiego waloru odmówił, również przez brak odniesienia się do całości zagadnień formalnych podnoszonych przez obwinionego z zakresu braku zgodności konstrukcji użytego do pomiaru przyrządu laserowego (...) z obowiązującym Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 17 lutego 2014 roku w sprawie wymagań, którym powinny odpowiadać

przyrządy do pomiaru prędkości pojazdów w ruchu drogowym oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli metrologicznej tych przyrządów pomiarowych,

b) błędne zastosowanie dyspozycji art. 170 § 1 pkt 2 i 5 k.p.k. poprzez bezpodstawne oddalenie wniosku dowodowego złożonego przez obwinionego pisemnie w dniu 28 marca 2018 roku w treści pisma zawierającego szereg zastrzeżeń do sporządzonej dla potrzeb niniejszego postępowania opinii biegłego z zakresu metrologii i pomiarów prędkości pojazdów w ruchu drogowym, obejmującego dopuszczenie dowodu z wyników strzelań do celu, ukazującego wpływ naturalnej motoryki ciała dokonującego pomiaru prędkości funkcjonariusza na możliwość utrzymania urządzeń celowniczych do pomiaru w celu, jakim jest samochód osobowy w odległości 291,1m,

c) niezastosowanie art. 8 k.p.w. w związku z art. 5 § 2 k.p.k., a to poprzez nieuwzględnienie wskazanych przez obwinionego ewidentnych wątpliwości o charakterze niemożliwym do rozstrzygnięcia i nieuwzględnienie ich na korzyść obwinionego.

Stawiając powyższe zarzuty obwiniony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie go od zarzuczonego czynu, względnie uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionego okazała się skuteczna w pierwszym rzędzie z powodu ujawnienia się w toku postępowania apelacyjnego nowej okoliczności, która zasadniczo musiała wpłynąć na potrzebę uwzględnienia jej przy ocenie wiarygodności zeznań przesłuchanych w sprawie świadków R. P. oraz M. S.. Otóż w prowadzonym przez Prokuraturę Okręgową w Gliwicach postępowaniu o sygnaturze (...) wskazanym świadkom będącym funkcjonariuszami Policji i pełniącym służbę w Wydziale Ruchu Drogowego KMP G. postawiono zarzuty popełnienia przestępstw z art. 228 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. polegających na przyjmowaniu korzyści majątkowych od osób, co do których przeprowadzali kontrolę prędkości prowadzonych przez te osoby pojazdów. Co istotne, mechanizm przyjmowania korzyści majątkowych przez policjantów polegać miał także na wprowadzaniu kontrolowanych osób w błąd co do faktu przekroczenia przez te osoby dozwolonej prędkości. W takiej sytuacji okolicznością istotną dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy i podlegającą zbadaniu musi stać się wykluczenie hipotezy, iż działania świadków obliczone były właśnie na uzyskanie od obwinionego korzyści majątkowej po uprzednim wprowadzeniu go w błąd co do dokonanego pomiaru prędkości prowadzonego przez niego pojazdu. Sposobność do podjęcia tego typu działania przez świadków wydaje się w niniejszej sprawie co najmniej prawdopodobna w kontekście informacji wskazanych w wyjaśnieniach obwinionego oraz zeznaniach jego małżonki, z których wynika, że bezpośrednio przed zatrzymaniem do kontroli przed ich pojazdem poruszały się dwa inne samochody z dużo większą i na pewno niedozwoloną prędkością, które jednak nie zostały zatrzymane przez policjantów. Bez trudu policjanci mogli w takiej sytuacji wykorzystać dla wyłudzenia od obwinionego korzyści majątkowej pomiar prędkości innego pojazdu.

W ponownym postępowaniu sąd I instancji zobowiązany będzie do zapoznania się z materiałem dowodowym zgromadzonym w toku śledztwa prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową w Gliwicach pod sygnaturą (...) oraz ponownego przesłuchania świadków R. P. oraz M. S. na okoliczność kontroli prędkości pojazdu prowadzonego przez obwinionego z uwzględnieniem informacji wynikających z materiałów śledztwa a rzutujących negatywnie na wiarygodność tych świadków.

Niezależnie od powyższych wskazań, na wypadek uznania relacji świadków R. P. oraz M. S. za wiarygodne w ponownym postępowaniu niezbędne będzie również przeprowadzenie dowodu z ustnej uzupełniającej opinii biegłego z zakresu pomiaru prędkości pojazdów w celu ustosunkowania się biegłego do podnoszonych w pismach procesowych obwinionego i jego obrońcy kwestii dotyczących w szczególności:

- skutków objęcia wiązką lasera innego pojazdu niż pojazd namierzany przez operatora. (Biegły wskazał, że urządzenie (...) w takiej sytuacji sygnalizować będzie błąd pomiaru, gdy z treści opinii przedłożonych przez obrońcę obwinionego wynika, że takie działanie urządzenia nie jest niezawodne)

- możliwości korzystania z urządzenia (...) do pomiarów prędkości pojazdu w kontekście treści § 5 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 lutego 2014 roku w sprawie wymagań, którym powinny odpowiadać przyrządy do pomiaru prędkości pojazdów w ruchu drogowym oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli metrologicznej tych przyrządów pomiarowych (Dz.U.2014.281), zgodnie z którym konstrukcja i wykonanie przyrządu (a nie operator urządzenia) powinny zapewniać wskazanie pojazdu. Co prawda biegły wskazał, że urządzenie (...) dopuszczone zostało do użytku 3 lipca 2007 roku i spełniało wymagania obowiązującego w tym czasie Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie wymagań metrologicznych, którym powinny odpowiadać przyrządy do pomiaru prędkości pojazdów w ruchu drogowym (Dz.U.2004.15.129), nie mniej możliwość jego używania budzi wątpliwości z uwagi na treść intertemporalnego § 32 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 lutego 2014 roku (por. Michał Skwarzyński: „Znaczenie dowodowe prawnometrologicznych ręcznych urządzeń radarowych i lidarowych w sprawach o przekroczenie prędkości” w monografii pt.: „Prawo dowodowe w postępowaniach administracyjnych i wykroczeniowych z zakresu ruchu drogowego”. Lublin 2018. str.101-102, karty 198-199 akt sprawy)

Wobec powyższych okoliczności świadczących o konieczności przeprowadzenia przewodu sądowego na nowo w całości zgodnie z art. 437 § 2 k.p.k. in fine zaskarżony wyrok należało uchylić i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.